

1. Nov. 1973

FAKTA

Dato:

1. Nov. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 24-29

Paris

1-11-73.

Det er mærkeligt
at det ender ikke
lykkes mig at lade
med at lave noget -
men ikke har en bestemt
idee om hvad jeg vil lave.
Jeg har jo ingen produ-
-tion uden reel årsag.
At produktion for produ-
-tionens egen skyld er jo
helt ubetalt, for hvad
skal jeg dog bruge alle
de produkter til? Mine
indsamlingsmål holder sig jo
så begrænset at den be-
-holder sig ikke at lave
en større produktion til.
Man føler det jo også

mange dybtligt under arbejdet
at det er bestræbelser
helt ud i luften.
Det er den rene unødige
udbredte ~~for~~ profession-
-liske forestilling som gør
sig gældende - det føles for
jo at man indikerer sig
hvad man vil lave
i lighed af fri.
Man forsøger stadig at
produktion kunst, som
sammenligner ikke lade
være.
Der må ligge en dybere
årsag i min konflikt
mellom kunst og kunst og
Slet ikke kunst - den rene skaf-
-ten mellem de to holdninger
- gør den populære afstands-
-tagelse fra kunst og den

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lige så fulde aksept af
Kunsten som alene og ude-
-lukende vorede Kunst.
Det er vel indlysende for
hele min estimeringskonflikt
at tage afstand fra vilke-
-lig heden ved at forskræmme
sig over Kunsten, og Kunsten
helt af stand fra vilke-
-lig fordel for virkelig heden.
Disse to lid synne lude end
i foren lige synne pæntler den
i stand selv skaber konflikt.
Det kan også være kon-
-flikt mellem i lide
- vilke akseptar sig
selv på den ene side
og netop på den anden at
akseptar sig selv haldet.
I de perioder hvor j er

- klare kunstens autonomi
giver j mig harved et alibi
for min i salene lid varelse
min mangler på udad vade
Kommunikation, og jomni-
-lignen af Kunsten som
Kunst skaber j ligeledes
et alibi for mine skuffe-
-de forklaringer, mine mang-
-fulde gæster på alle punk-
-ter af min lid varelse - de
- for via den er blanding, lig-
- som en berettigelse, så Kun-
-sten på visse punkter bli-
-ver et flugt mid del.
Det er net dette j er
for mig at j, så svinger
over i den fulde fornegtel-
-se af Kunsten. Så er vilke-
-lig heden det eneste der
gælder, man drejer det sig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

egentlig ikke bare om et
strøjt Carroufage?
Det er jo dog dybt alts
studig kunst på beskafte
mig med, min ~~to~~ kuldor jeg
del blot for virkelig hed
i stedet for kunst-kunst.
Kunst er jo det eneste
som virkelig imponerer mig
det kan jo næppe nogen
uden at blive næppe nogen
condult i mig selv.
Tromper det at forbruge
Kunsten (mit hvid heds
for hold til den) skulde
sikre at jo meget ofte
fuler at kunsten endel
-ka- mig fra virkelig hede,
-danne virkelig hed jo lige
-som kunsten har at hvid-
-heds heds for hold til.

Derved giver jo kunsten
skulpten for mange af mine
nedlæs i dit værelse, man
at den hindrer mig i at
leve + ~~den~~ dit værelse.
Jeg har et meget stort
i dit freds bilet be her for
virkelig heden i at dens direkte
-te sansen at det, som lidig
med at kunst heden i
virkelig heden skulde man
mig. Og så er det jo fulde
at kunsten har fulde
som at være for den
virkelig hed jo ikke har
kunnet måske - det er
min måske tips hed osv for
virkelig heden jo giver kun-
-sten skulpten for.
Men kunne så spørg:
hvor for mig man ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vare eller føle sig magts-
-løs? Men er magtesløs
det en realitet som man
accepterer. Det er at stille
et ideal op at forlange
at tilværelsen skal mødes.
Derne konflikt mellem
kunsten og virkeligheden
er jo også brudekammeret
idéal, men lig det - at
man i videnskaben som
beholdes. I forholder sig
som virkelighed som vord-
-fuld og kunst, der
jo al den stund den ud-
-springs for mig som
man måske jo også med en
vis ret kan hævdes at
være en virkelighed.
Piet Mondrian som helt
sidt liv levede en meget
en som en isoleret tilværelse,
selvvalgt, kan man påstå
at han levede en virke-
-lig tilværelse? P. Mondrian
-lig tilværelse? I ikke uden-
levede bestemt i ikke uden-
-for virkeligheden man mere
-niedt i den end det er le-
fleste frendt for ham viede
helt sin tilværelse og alle
sine kræfter på at drøge
til brudekammeret i spejls
om hvad virkelighed er.
Forvigt var der ingen
som var så oplyst og
fjernere af den tid han
levede i som med op Mon-
-drian, det trods for at
han i det daglige ikke
direkte deltog i det
begivenheder. På baggrund

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af Mondrians eksempel
kan man det se ud som
man hang fast i en ganske
bestemt begrepsel forstil-
ling om hvad virkelighed
er. Virkelighed det er jo først
5) som mest kan siges at
man beholder vejret og af
den grund eksisterer, alt
andret er forestillinger om
at begrebet kaldet virkelig-
hed. Man er i virkelig-
heden så længe man ikke
være andet, således er
man også i virkelig heden,
man vil gerne, men man
får s'lige kunst.

For mig er det det af lade
kunssten spille sorcerer den
er jo så det ligesom hunden
det er så det bekendt at give
den skælden for mine retri-
butioner. Som heden er nok den
at havde på ikke kunssten
som sagde det så havde
på, eller ville mest sig opin-
de noget andet, for man
mødes sig heden over for til-
værelsen er en det af
mig som ville være den
en der alle om stødte be-
der. Hvis det endelig sket-
le vise sig at være mig sig
af kunssten fjerner som en
kompensation, at skælden,
en flugt fra virkelig heden
så kan man heller ikke
betragte den det, for

mangtes lys hedon vil altid
finde et sted at skjule
sig så længe den ikke er
vædet og kaldes ved sit
rette navn.
Først i det øjeblik man
ikke kan se realiteten
pu kunsten se hvad den
er og hvad den ikke er,
kan der være tale om,
at man flapper ind i en
illusion. Jo der ikke jo
har ladet mig rive med
af den ne illusionisme,
man tværtimod hele tiden
forsøge at se med klare
øjne på kunsten.
Ja - man kan end og
sige at min skapis
overfor den øjeblik har
taget overhånd nedover for-

-di jo har gjort den til
min magtes lysheds årsag.
Kan jo se hvordan at jo se
magtes lys og derved opføre
den skal der hangt ved
min kunstneriske beskaf-
-gelser - der jo meget vil
være midt.

Paris 3-11-73.

Har i dag arbejdet
med "R+B" perspektiv skulptur,
og var egentlig ret tilfreds
med arbejdet.
Så med et par i aften så
vi nogle i T.V om Marseilles
hvorved jo kom til et minde
en ad talelse af Erik Diet-